

Política | Quico Sallés | Actualitzat el 23/03/2015 a les 10:05

El peronisme andalús queda en mans de l'espanyolisme català

El vot urbà per Albert Rivera collar el PSOE de Susana Díaz | Podem es queda amb mal gust de boca

Albert Rivera, eufòric després de fer-se públics els resultats. Foto: Adrià Costa

"Som tots compatriotes". Amb aquesta frase aquest matí, l'heroi de la nit electoral andalusa, Albert Rivera, apuntava que facilitaria que la socialista Susana Díaz comenci a governar a Andalusia després de les eleccions d'ahir. La fórmula peronista de Díaz, amb un entramat de suports i amb un populisme 3.0, queda en mans de l'espanyolisme català que representa Albert Rivera. Podria ser que, per primera vegada, un català que no un catalanista, governi col·lateralment a Espanya.

Díaz ha guanyat amb comoditat, davant la patacada horrible del PP, en les zones rurals. Ha mantingut resultats, cosa que en els temps que corren, és gairebé un miracle. Els entremats generats per 33 anys de governs socialistes, les complicitats gairebé familiars i un sistema de govern amb tics populistes han consolidat Díaz. De fet, s'ha confirmat que tenia raó quan va etzibar la polèmica frase durant el darrer debat electoral: "Jo sé el que pensen els andalusos".

Rivera, l'espanyolisme català, no ha trencat del tot el tòpic. La governabilitat d'Andalusia queda en mans d'un català que no d'un catalanisme. La seu del NH Collection ahir a la nit semblava un envelat. Més de quatre-cents mil vots i nou escons. Un vot que Rivera ha d'agrair a les classes

urbanes. Només cal veure que a les províncies amb més població urbana com Sevilla o Màlaga hi va treure dos diputats a cadascuna. En canvi, a Jaén, la província més rural de totes no va aconseguir cap representació.

El PP ha estat castigat malgrat el Juanma Moreno, un candidat jove que no ha fet forat a l'electoral. La patacada ha estat enorme. La pitjor en els darrers 25 anys. La seva nul·la penetració entre el públic jove oi l'excessiva dependència d'una clientela electoral envellida li ha passat una factura molt difícil de pagar.

Per la seva banda, Podem ha assolit un grandíssim resultat però poc eficient. El públic que va assistir al Teatro Salvador Távora a l'espera d'una nit electoral pletòrica es va quedar sinó amb un pam de nas amb molt mal gust de boca. "Ens esperàvem els 20 o 25", admetia un militant jubilat amb gorra de capità mariner. Quinze escons són molts, però no ho són prou per ser eficaços i eficients. Ningú, doncs, ha baixat de la Sierra per robar als rics i donar-ho als pobres.

Izquierda Unida ha estat la víctima col·lateral del gran monstre polític que ha demostrat ser Díaz. Haver estat la minyona del govern de "retalles" i la irrupció de Podem, l'ha tornada a les golfes del "cortijo". Només una militància d'amics, coneguts i saludats li han fet confiança.